

Dodenherdenking en Bevrijdingsdag: omdat we niet vergeten

Grimbert Rost van Tonningen houdt op 4 mei, de dag van de Nationale Dodenherdenking, in Culemborg een toespraak over zijn gevoel voor vrijheid. Dit gebeurt op uitnodiging van het Comité Culemborg en Oranje. Prima, zult u wellicht zeggen, want er voeren op deze dag zoveel mensen het woord tijdens de vele herdenkingsplechtigheden.

Grimbert is echter de zoon van de fanatieke NSB-voorman Meinout Rost van Tonningen en zijn even gedreven echtgenote (de latere ‘zwarte weduwe’).

Het Culemborgse oranjecomité geeft hiermee een signaal van vergevingsgezindheid, want Grimbert kan natuurlijk niet verweten worden dat zijn ouders fout waren tijdens WO II. Bovendien heeft hij openlijk afstand gedaan van hun gedachtegoed. Desondanks hebben twee leden van het oranjecomité aangekondigd dat ze de toespraak van Rost niet zullen bijwonen. Voor hen worden kennelijk oude wonden opengetrokken. Jammer, maar begrijpelijk. Begonnen we net te wennen aan de aanwezigheid van een hooggeplaatste Duitser tijdens onze Dodenherdenking. Dan worden alle gesneuvelde militairen en burgers in het Koninkrijk der Nederlanden herdacht, die vanaf de Tweede Wereldoorlog waar in de wereld dan ook zijn omgekomen tijdens oorlogssituaties of vredesmissies.

5 mei

Bevrijdingsdag wordt gevierd als herinnering aan de capitulatie van de Duitse legers, die op 5 mei 1945 in Wageningen werd getekend. Redelijk vers in het geheugen ligt de afname door prins Bernhard van het defilé van het jaarlijks kleiner wordende aantal veteranen uit de Tweede Wereldoorlog, want de prins was hun held. Naderhand waren jongere veteranen eveneens welkom. Ik heb de keuze voor 5 mei als Bevrijdingsdag altijd vreemd gevonden, want Zuid-Nederland is toch al in september 1944 vanuit Mesch bij Eijsden bevrijd? Bovendien gaven de Japanners zich pas op 15 augustus 1945 over na twee Amerikaanse atoomaanvallen. Kennelijk hebben de bedenkers van de feestdag 5 mei zich onvoldoende gerealiseerd hoe de blanke (geïnterneerde) Nederlanders in de toenmalige koloniën Nederlands-Indië en een deel van Nieuw-Guinea hebben geleden onder de Japanse bezetting.

Olympische Spelen

Er zijn bibliotheken vol geschreven over beide wereldoorlogen. We hebben er helaas bar weinig van geleerd. Het Journaal slingert dagelijks op een zakelijke manier het laatste nieuws over de ergste (burger)oorlogen onze huiskamer binnen. Dit wordt volgens de nieuwslezer aanschouwelijk gemaakt door ‘schokkende beelden die niet geschikt zijn voor jonge kijkers.’ De vraag luidt in hoeverre zeer jeugdige kijkers onderscheid kunnen maken tussen de zogenaamde werkelijkheid en wargames. Ik wil terug naar de oude Grieken, want gedurende hun Olympische Spelen heerste een absolute wapenstilstand tussen de rivaliserende stadstaten. In onze hedendaagse beschaafde

wereld gaat geen dag voorbij of er ergens in de wereld eist een oorlog zijn tol. Morgen komt een nieuwe dag. Ben benieuwd welke oorlog we dan consumeren.

Tekst: Jos Schols

2 mei 2011